

**VERENIGDE VERGADERING
VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

**Bulletin van de interpellaties
en mondelinge vragen**

Commissie voor de sociale zaken

**VERGADERING VAN
WOENSDAG 29 JUNI 2005**

**ASSEMBLÉE RÉUNIE
DE LA COMMISSION
COMMUNAUTAIRE COMMUNE**

**Bulletin des interpellations et
des questions orales**

Commission des affaires sociales

**RÉUNION DU
MERCREDI 29 JUIN 2005**

Het **Bulletin van interpellaties en mondelinge vragen** bevat de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling - *cursief gedrukt* - verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

Le **Bulletin des interpellations et questions orales** contient le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs. Les traductions - *imprimées en italique* - sont publiées sous la responsabilité du service des comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

INHOUD

INTERPELLATIE	3
- van mevrouw Brigitte De Pauw	3

tot de heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College, bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen en Openbaar Ambt,

en tot mevrouw Evelyne Huytebroeck, lid van het Verenigd College, bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen, Financiën, Begroting en Externe Betrekkingen,

betreffende "de stijging van het aantal thuisloze vrouwen".

Besprekking – Sprekers : mevrouw Brigitte De Pauw, de heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College, mevrouw Véronique Jamoulle, mevrouw Dominique Braeckman, de heer Ahmed El Ktibi, mevrouw Viviane Teitelbaum, mevrouw Fatima Moussaoui, de heer Paul Galand, mevrouw Nadia El Yousfi, de heer Dominiek Lootens-Stael.

MONDELINGE VRAGEN	17
-------------------	----

- van de heer Dominiek Lootens-Stael	17
--------------------------------------	----

aan de heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College, bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen en Openbaar Ambt,

en aan mevrouw Evelyne Huytebroeck, lid van het Verenigd College, bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen, Financiën, Begroting en Externe Betrekkingen,

betreffende "de taalvereisten bij de aanwervingen in Irisziekenhuizen".

SOMMAIRE

INTERPELLATION	3
- de Mme Brigitte De Pauw	3

à M. Pascal Smet, membre du Collège réuni, compétent pour la Politique d'Aide aux Personnes et la Fonction publique,

et à Mme Evelyne Huytebroeck, membre du Collège réuni, compétente pour la Politique d'Aide aux Personnes, les Finances, le Budget et les Relations extérieures,

concernant "l'augmentation du nombre de femmes sans-abri".

Discussion – Orateurs: Mme Brigitte De Pauw, M. Pascal Smet, membre du Collège réuni, Mme Véronique Jamoulle, Mme Dominique Braeckman, M. Ahmed El Ktibi, Mme Viviane Teitelbaum, Mme Fatima Moussaoui, M. Paul Galand, Mme Nadia El Yousfi, M. Dominiek Lootens-Stael.

QUESTIONS ORALES	17
------------------	----

- de M. Dominiek Lootens-Stael	17
--------------------------------	----

à M. Pascal Smet, membre du Collège réuni compétent pour la Politique d'Aide aux Personnes et la Fonction publique,

et à Mme Evelyne Huytebroeck, membre du Collège réuni compétente pour la Politique d'Aide aux Personnes, les Finances, le Budget et les Relations extérieures,

concernant "les exigences linguistiques lors des recrutements dans les hôpitaux Iris".

- van de heer Dominiek Lootens-Stael

20

aan de heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College, bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen en Openbaar Ambt,

en aan mevrouw Evelyne Huytebroeck, lid van het Verenigd College, bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen, Financiën, Begroting en Externe Betrekkingen,

betreffende "de opvang van asielzoekers en erkende politieke vluchtelingen en illegalen door de OCMW's".

- de M. Dominiek Lootens-Stael

20

à M. Pascal Smet, membre du Collège réuni compétent pour la Politique d'Aide aux Personnes et la Fonction publique,

et à Mme Evelyne Huytebroeck, membre du Collège réuni compétente pour la Politique d'Aide aux Personnes, les Finances, le Budget et les Relations extérieures,

concernant "les exigences linguistiques lors des recrutements dans les hôpitaux Iris".

*Voorzitterschap: mevrouw Souad Razzouk, eerste ondervoorzitter.
Présidence de Mme Souad Razzouk, première vice-présidente.*

INTERPELLATIES

Mevrouw de voorzitter.- Aan de orde is de interpellatie van mevrouw De Pauw.

INTERPELLATIE VAN MEVROUW BRIGITTE DE PAUW

TOT DE HEER PASCAL SMET, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE, BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN EN OPENBAAR AMBT,

EN TOT MEVROUW EVELYNE HUYTEBROECK, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE, BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN, FINANCIËN, BEGROTING EN EXTERNE BETREKKINGEN,

betreffende "de stijging van het aantal thuisloze vrouwen".

Mevrouw de voorzitter.- Mevrouw De Pauw heeft het woord.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Onlangs werden nogal schrikbarende statistieken de wereld in gestuurd waaruit bleek dat het klassieke beeld dat daklozen alleenstaande mannen zijn, niet meer opgaat. Steeds meer alleenstaande vrouwen, twee-en eenoudergezinnen en kinderen zijn dakloos. Eén thuisloze op drie is een vrouw. Twintig jaar geleden was dit één op vijf.

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College.- Dat heeft misschien iets te maken met de emancipatie van de vrouw.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Dat heeft er inderdaad een deel mee te maken. Vrouwen willen op eigen benen staan en wensen niet meer zo afhankelijk te zijn van een man. Dat is evenwel voor sommige vrouwen niet altijd even gemakkelijk.

INTERPELLATIONS

Mme la présidente.- L'ordre du jour appelle l'interpellation de Mme De Pauw.

INTERPELLATION DE MME BRIGITTE DE PAUW

À M. PASCAL SMET, MINISTRE DU GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE, CHARGÉ DE LA MOBILITÉ ET DES TRAVAUX PUBLICS,

ET À MME EVELYNE HUYTEBROECK, MINISTRE DU GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE, CHARGÉE DE L'ENVIRONNEMENT, DE L'ÉNERGIE ET DE LA POLITIQUE DE L'EAU,

concernant "l'augmentation du nombre de femmes sans-abri".

Mme la présidente.- La parole est à Mme De Pauw.

Mme Brigitte De Pauw (en néerlandais).- Des statistiques passablement effrayantes révèlent que de plus en plus de femmes seules, de familles mono- ou biparentales et d'enfants sont sans abri. Un sans-abri sur trois est une femme, contre un sur cinq il y a vingt ans.

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni (en néerlandais).- Ceci est peut-être à mettre en rapport avec l'émancipation de la femme ?

Mme Brigitte De Pauw (en néerlandais).- C'est effectivement en partie le cas. Les femmes essaient souvent de gagner leur indépendance vis-à-vis de leur partenaire, ce qui n'est pas toujours facile.

Les femmes victimes de problèmes relationnels peuvent être recueillies dans des maisons

Vrouwen met relationele problemen kunnen met of zonder kinderen terecht in opvangtehuizen. De laatste 5 tot 10 jaar ziet de sector echter een stijging van het aantal aanvragen voor opvang waarvan de oorzaken niet zozeer partnerproblemen zijn, maar veeleer huisvestings- en materiële problemen. De huurprijs neemt een steeds grotere hap uit het gezinsbudget. Vooral mensen die moeten leven van een minimumloon of vrouwen die gedeeltelijk afhankelijk zijn van alimentatiegeld moeten dikwijls de helft of zelfs meer van hun inkomen spenderen aan huur, gas en elektriciteit.

Soms zien we echt schrijnende toestanden. Eenoudergezinnen die niet langer de huur kunnen betalen, worden op straat gezet en hun inboedel wordt ergens gestockeerd in een depot. Vrouwen met soms zelfs heel jonge kinderen komen terecht in onthaaltehuizen bedoeld voor crisisopvang, zoals het CASU (Centre d'aide sociale d'urgence). Een gezin met kinderen is daar niet op zijn plaats. Die onthaaltehuizen trachten ze wel door te verwijzen naar andere instanties, maar omdat het aantal plaatsen zo beperkt is, zijn ze genoodzaakt deze mensen tijdelijk op te nemen.

Vrouwen die onmiddellijk of na een verblijf in de crisisopvang terecht kunnen in een opvangtehuis, krijgen daar de nodige begeleiding in het zoeken naar een geschikte woning. Het verblijf in een opvangtehuis is echter een tijdelijke oplossing. De meeste huizen hebben een beperkte verblijfsduur ingesteld, zodat er plaats kan worden gemaakt voor nieuwe gezinnen. De sector ziet meer en meer dat vrouwen langer moeten blijven en zelfs hun maximum aantal maanden uitdoen, omdat ze geen geschikte woning vinden. Naast de zeer hoge huurprijzen in het Brusselse Gewest, zijn ook veel privé-eigenaars niet happig om mensen met kinderen te huisvesten en verkiezen zij vaak eerder een ouder koppel. Ofwel vinden deze vrouwen een niet aangepaste woning met misschien maar één slaapkamer ofwel moeten ze verhuizen naar een ander opvangtehuis omdat ze niets vinden op de woningmarkt.

In het regeerakkoord staat dat het aantal beschikbare plaatsen waar onderdak verleend wordt aan alleenstaande vrouwen en vrouwen met

d'accueil, avec ou sans enfants. Cependant, pour les cinq à dix dernières années, le secteur constate une augmentation du nombre de demandes dont les causes ne sont pas tant liées au partenaire, mais à des problèmes matériels et de logement. Le loyer, le gaz et l'électricité absorbent souvent la moitié, voire plus, du budget familial.

Nous sommes parfois confrontés à des situations dramatiques. Des familles monoparentales, incapables de payer leur loyer, sont mises à la rue. Des femmes avec de très jeunes enfants échouent dans des maisons d'accueil destinées à l'accueil d'urgence, comme le CASU (Centre d'aide sociale d'urgence). Malgré les efforts de ces maisons d'accueil pour les orienter vers d'autres instances, elles sont parfois contraintes de les héberger temporairement, étant donné le nombre limité de places.

Les femmes qui échouent dans une maison d'accueil soit directement, soit après un séjour en accueil d'urgence, reçoivent l'encadrement nécessaire à la recherche d'un logement adéquat. Cependant, le séjour en maison d'accueil est une solution provisoire. La plupart de ces maisons ont une durée de séjour limitée. Or, de plus en plus de femmes doivent rester longtemps, ne trouvant pas de logement adéquat. Outre les loyers exorbitants en Région bruxelloise, de nombreux propriétaires rechignent à loger des personnes avec enfants. Dès lors, soit ces femmes trouvent un logement inadapté à leur situation, soit, ne trouvant rien sur le marché du logement, elles doivent déménager vers une autre maison d'accueil.

L'accord de gouvernement stipule que le nombre de lieux hébergeant des femmes isolées et des femmes avec enfants sera augmenté. Mme Huytebroeck a pourtant répondu en commission des Affaires sociales du 16 mars 2005 qu'il n'y avait pas de nouvelles places prévues pour 2005. L'augmentation du nombre de femmes sans-abri exige une solution rapide.

D'un autre côté, l'étude du professeur Rea du GERME sur la population des sans-abri à Bruxelles met en évidence que l'augmentation du nombre de lits n'offre pas de solution structurelle. Il faut chercher des solutions avec la famille et le

kinderen zal verhoogd worden. In de Commissie voor Sociale Zaken van 16 maart 2005 antwoordde uw collega mevrouw Huytebroeck nochtans dat er voor 2005 geen nieuwe plaatsen gepland zijn. Als we echter de cijfers van het stijgende aantal dakloze vrouwen bekijken, is het duidelijk dat voor dit probleem zo snel mogelijk een oplossing moet gevonden worden.

Aan de andere kant blijkt uit een studie van Professor Rea van 'Germe' over de toestand rond de daklozenpopulatie in Brussel dat het alsmaar uitbreiden van het aantal bedden geen structurele oplossing biedt. Deze bedden zullen telkens gevuld raken. Vrouwen die met of zonder kinderen terecht komen in een opvangtehuis omwille van huisvestingsproblemen zouden daar niet zitten, indien er op voorhand samen met het gezin en hun eigen bestaand netwerk kon gezocht worden naar oplossingen.

En in dit kader vragen dan ook de mensen op het terrein die voornamelijk in deze sector werkzaam zijn, dat er een betere samenwerking zou tot stand komen, niet alleen binnen de sociale sector, maar ook inzake een aantal gewestelijke materies met de huisvestingssector.

Ik heb de volgende vragen voor het collegelid.

Bent u op de hoogte van deze situatie en bent u bereid versneld werk te maken van het creëren van extra opvangplaatsen voor vrouwen met of zonder kinderen?

In het regeerakkoord is er sprake van het referentiecentrum. Hoe staat het daarmee? Is er voldoende overleg geweest met de sector? Onder de vorige regering is hiertoe een aanzet gegeven, maar de onderhandelingen zijn niet zo eenvoudig verlopen.

Bent u bereid om preventieve maatregelen te nemen, in samenwerking met uw collega mevrouw Dupuis, bevoegd voor huisvesting, om een stuk preventief te kunnen optreden en in een aantal gevallen ook curatief, zodat vrouwen met kinderen niet op straat belanden?

Ik had ook graag de visie van het College vernomen met betrekking tot de instelling CASU.

réseau qui entoure les femmes qui cherchent refuge dans une maison d'accueil.

Les travailleurs de terrain actifs dans ce secteur demandent l'instauration d'une meilleure collaboration, non seulement au sein du secteur social, mais aussi en ce qui concerne une série de matières régionales relatives au logement.

Etes-vous informé de cette situation ? Etes-vous disposé à mettre tout en oeuvre pour créer rapidement des places d'accueil supplémentaires pour des femmes avec ou sans enfants ?

Où en est le centre de référence dont il est question dans l'accord de gouvernement ? Le secteur a-t-il été suffisamment entendu ? Les négociations entamées sous le précédent gouvernement n'avaient pas été simples.

Etes-vous prêt à prendre des mesures préventives et curatives, en collaboration avec votre collègue, Mme Dupuis, chargée du logement, pour que des femmes avec enfants ne se retrouvent pas à la rue ?

Quel est votre point de vue sur le CASU ? Lors des journées portes ouvertes qui ont récemment eu lieu dans les institutions qui hébergent des sans-abri, il est apparu que la position, la nature et l'offre de cette institution par rapport à l'ensemble du secteur n'étaient pas très clairs. D'un côté, il est financé par la COCOF, de l'autre, en partie par la Commission communautaire commune. S'agit-il d'une maison d'accueil "classique" ou d'un hébergement de crise ?

Onlangs vond de "14-daagse van de Brusselse Thuislozenzorg" plaats. In dat kader openden verschillende instellingen voor thuislozenzorg hun deuren. Daar bleek dat de positionering van deze instelling in het geheel van de sector niet zo duidelijk is. Enerzijds wordt het CASU gefinancierd door de Cocof, anderzijds voor een deel door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Het is niet duidelijk wat de positie, de aard en het aanbod van deze instelling is. Gaat het om een 'klassiek' onthaaltehuis of om crisisopvang? Ik had hierover graag meer duidelijkheid.

Mevrouw de voorzitter.- Mevrouw Jamoule heeft het woord.

Mevrouw Véronique Jamoule (in het Frans).- Mevrouw De Pauw heeft een belangrijk probleem aangekaart dat steeds erger wordt. Volgens de regeringsverklaring moet het aantal opvangplaatsen voor alleenstaande vrouwen met of zonder kinderen die op de vlucht zijn voor partnergeweld worden uitgebreid.

Mevrouw Huytebroeck antwoordde in maart dat niets meer mogelijk zou zijn in 2005. Volgens de betrokken sector is er niet alleen een gebrek aan opvangplaatsen, maar ook aan personeel.

Om het probleem aan te pakken is er niet alleen opvang nodig, maar ook bescherming, bewustmaking van de problematiek, psychologische begeleiding en andere maatregelen om deze vrouwen bij te staan bij het verwerven van autonomie.

In welke mate houdt het College rekening met het gebrek aan opvangmogelijkheden en met de globale problematiek?

Wanneer zal er een nieuwe studie over het probleem beschikbaar zijn? Werd de sector daarbij betrokken?

Als de studie bevestigt dat er een tekort aan opvangplaatsen is, welke maatregelen zult u dan nemen?

Mme la présidente.- La parole est à Mme Jamoule.

Mme Véronique Jamoule.- Mme De Pauw a soulevé un problème important, qui devient de plus en plus grave dans notre Région. La déclaration gouvernementale parle d'augmenter les places disponibles dans les lieux d'hébergement pour femmes seules ou avec enfants fuyant les violences conjugales.

Mais Mme Huytebroeck a répondu en mars qu'il ne serait pas possible de faire quelque chose en 2005. Par ailleurs, les acteurs de terrain nous disent qu'il y a un problème non seulement de nombre de places disponibles, mais aussi de manque de personnel. Tous les spécialistes et les personnes qui s'occupent des femmes victimes de violences disent que le problème n'est pas seulement celui du nombre de places, mais aussi le problème global de la protection, de la prise de conscience de la violence, d'éventuels suivis psychologiques, et de tout le travail nécessaire pour que ces femmes puissent retrouver une forme d'autonomie et d'indépendance.

Où en est le Collège dans la réflexion relative au nombre de places et à la prise en compte globale du problème ?

Quand l'étude qui doit réactualiser celle du professeur Rea sera-t-elle disponible ? A-t-elle été réalisée avec les acteurs de terrain ?

Si cette étude confirme le manque de places,

Denkt u ook aan meer structurele oplossingen die verder gaan dan enkel huisvesting?

Mevrouw de voorzitter.- Mevrouw Braeckman heeft het woord.

Mevrouw Dominique Braeckman (*in het Frans*).- *Deze interpellatie gaat over de vervrouwelijking van de dak-en thuislozenproblematiek. In tegenstelling tot de minister vind ik dat geen teken van emancipatie en zeker geen stap vooruit.*

Ik sluit mij aan bij de vragen van mijn collega. Ze verwees naar de studie van professor Rea. Een van de conclusies daarvan is dat een toename van het aantal opvangplaatsen niet noodzakelijk een oplossing is, maar dat het aanbod moet worden aangepast aan de belanghebbenden. Het is ook evident dat er moet worden overlegd met de huisvestingssector.

Kan de minister het Observatorium voor Gezondheid en Welzijn vragen om in het armoederapport een onderscheid te maken tussen de geslachten wat de thuislozen betreft? Voor een efficiënt beleid moeten de middelen afgestemd worden op de specifieke behoeften van de betrokkenen.

In periodes van grote koude worden vaak speciale acties ondernomen. Ook een hittegolf kan grote schade aanrichten. Wilt u in die periodes ook bijzondere middelen inzetten?

quelles mesures entendez-vous prendre ?

Où en êtes-vous dans le cadre d'une réflexion plus structurelle, sur des solutions qui ne touchent pas seulement au logement mais à tout le travail à réaliser en amont, par rapport au public fragilisé et à la prise en compte globale des femmes victimes de violences ?

Mme la présidente.- La parole est à Mme Braeckman.

Mme Dominique Braeckman.- Je remercie ma collègue d'avoir mis cette interpellation à l'ordre du jour de la commission. Elle met en lumière un aspect important de la problématique des personnes sans abri, à savoir l'augmentation du nombre de femmes. Certes, le membre du Collège y voit un effet de l'emancipation, mais je ne suis pas persuadée qu'un pas un avant soit vraiment franchi, d'autant plus qu'une partie de ces femmes se retrouve à la rue avec des enfants.

Je m'associe à une partie des questions de ma collègue que je ne répéterai pas. Je suis contente qu'elle ait mentionné l'étude du professeur Rea du GERME (Groupe d'études sur l'ethnicité, le racisme, les migrations et l'exclusion). Une des conclusions de cette étude est que la solution ne se trouve pas nécessairement du côté de l'augmentation du nombre de lits, mais plutôt d'une meilleure prise en compte des différents types de public (ce qui implique une diversification de l'offre) et surtout d'une concertation avec les autres secteurs, dont bien évidemment le secteur du logement. Il est clair que la politique du secteur des sans-abri vient en aval de la politique du logement.

Je ne pense pas qu'il faille faire une étude à part entière au sujet des femmes dans la rue. Le sujet est néanmoins particulièrement intéressant. Le ministre ne pourrait-il pas demander à l'Observatoire de la santé et du social que le rapport sur l'état de la pauvreté contienne une approche de genre par rapport à la question des sans-abri ? La question de la femme devrait y être traitée dans toutes ses facettes. Pour qu'une politique soit menée de façon pertinente, il faut affiner le plus possible l'affectation des moyens en

Mevrouw de voorzitter.- De heer El Ktibi heeft het woord.

De heer Ahmed El Ktibi (in het Frans).- *De vorige sprekers hebben mijn standpunten al verwoord.*

Mevrouw de voorzitter.- Mevrouw Teitelbaum heeft het woord.

Mevrouw Viviane Teitelbaum (in het Frans).- *Dit onderwerp moet als een prioriteit worden beschouwd en verdient een grondige denkoefening. Als we tot de beste oplossing willen komen, moet ook een stand van zaken worden opgemaakt.*

De vertegenwoordigers van het Europees Transregionaal Netwerk voor Sociale Insluiting (RETIS) hebben in deze commissie opgemerkt dat het niet is omdat een stad over voldoende sociale woningen voor de meest kansarmen beschikt, dat het daklozenprobleem opgelost is. We moeten ons dus meer buigen over de oorzaken die niet direct met het huisvestingsprobleem gerelateerd zijn.

Mevrouw de voorzitter.- Mevrouw Moussaoui heeft het woord.

Mevrouw Fatima Moussaoui (in het Frans).- *Als voorzitter van een kindertehuis word ik vaak geconfronteerd met moeders die het slachtoffer zijn van echtelijk geweld en hun huis willen verlaten.*

Ze kunnen vaak maar een beperkte tijd terecht in

fonction des besoins spécifiques de la population concernée.

Enfin, je voudrais ajouter la question suivante. L'on organise souvent des actions spécifiques à l'occasion des grands froids. Une vague de chaleur peut cependant également provoquer des ravages au sein de cette population. Avez-vous mis en place des dispositifs particuliers à l'occasion des vagues de chaleur que nous subissons actuellement ?

M. la présidente.- La parole est à M. El Ktibi.

M. Ahmed El Ktibi.- Ce que j'avais à déclarer a déjà été développé par mes collègues.

Mme la présidente.- La parole est à Mme Teitelbaum.

Mme Viviane Teitelbaum.- Ce sujet doit être considéré comme une priorité et mérite une réflexion approfondie, ainsi qu'un état des lieux précis, afin de nous permettre d'y apporter la solution la plus adéquate.

Invités au sein de cette même commission, des représentants du Réseau européen transrégional d'inclusion sociale (RETIS) ont constaté que même lorsqu'une ville dispose d'un réseau de logements sociaux suffisant et accessible aux plus démunis, le problème des sans-abri n'était pas pour autant résolu. Nous devrions également nous pencher sur les mécanismes générant cette problématique et qui ne sont pas liés directement et uniquement à la problématique du logement.

Mme la présidente.- La parole est à Mme Moussaoui.

Mme Fatima Moussaoui.- En ma qualité de présidente de maison d'enfants, je suis régulièrement confrontée à des demandes de mamans qui ont envie de quitter leur foyer et sont souvent victimes de violences conjugales.

La durée de séjour des femmes en maison

opvanghuizen.

De minister moet dan ook alle mogelijke middelen inzetten om deze vrouwen te helpen.

Vrouwen in een onregelmatige situatie zijn een andere categorie binnen de groep thuislozen. Nog vorig jaar hebben we de collega's van de heer Mayeur ontmoet om een oplossing te zoeken voor het beperkte aantal plaatsen.

Ondanks het gebrek aan personeel moeten er structuren gecreëerd worden. Anders moeten we synergieën met verenigingen op het terrein overwegen. De minister zou ze kunnen ontmoeten om de mogelijkheden te bespreken.

Mevrouw de voorzitter.- De heer Galand heeft het woord.

De heer Paul Galand (in het Frans).- *Ik heb onder andere als arts voor het OCMW van Brussel-Stad gewerkt en stel vast dat deze problematiek verergerd.*

Er gaat meer aandacht naar armoede die het gevolg is van sociale factoren dan naar armoede die door culturele factoren, zoals de patriarchale samenleving, wordt veroorzaakt. Er is dus nog heel wat werk aan de winkel inzake bewustmaking voor gelijkheid van kansen voor mannen en vrouwen. De regering moet daar het nodige geld voor uittrekken.

Er is nood aan een permanent alarmsysteem. De regering mag niet wachten om in te grijpen tot er een ramp gebeurt.

De Brusselse centra voor gezinsplanning worden rijkelijk gesubsidieerd door het gewest en de gemeenschapscommissies. De maatregelen inzake

d'accueil est souvent limitée dans le temps, ce qui pose un problème évident.

Même si la membre du Collège nous a annoncé qu'il n'y aurait pas de réelles avancées en la matière en 2005, il faut mobiliser les moyens pour venir en aide à toutes ces femmes victimes de violences conjugales ou qui doivent quitter leur foyer pour une raison ou une autre.

Les femmes en situation irrégulière constituent une autre catégorie de personnes qui vivent dans la rue. Pas plus tard que l'année dernière, nous avons rencontré les collègues de M. Yvan Mayeur pour essayer de trouver une solution au nombre limité de places.

Il faut absolument créer des structures, malgré le manque de personnel. Il n'y a pas suffisamment de maisons d'accueil pour ces femmes en détresse. Sinon, il faudra penser à des synergies avec les associations qui travaillent sur le terrain. Mme la membre du Collège pourrait les rencontrer et étudier les possibilités d'accueil des femmes qui doivent quitter leur foyer dans l'urgence.

Mme la présidente.- La parole est à M. Galand.

M. Paul Galand.- Ayant exercé en qualité de médecin au CPAS de Bruxelles-Ville, au Home Victor Du Pré et à l'Armée du Salut durant de nombreuses années, je ne peux que constater l'amplification de cette problématique. Je souhaite donc interroger le membre du Collège sur ce sujet et sur les causes à l'origine de l'aggravation de cette situation.

En matière de lutte contre la pauvreté, la dimension sociale est plus souvent considérée que la dimension culturelle. Or, la culture du patriarcat résiste de manière subconsciente dans notre société et notre inconscient collectif, malgré les efforts consentis en matière d'égalité des sexes.

Beaucoup reste à faire en terme de sensibilisation sur ce plan au niveau des écoles, des mouvements de jeunesse, de la culture en général. Valoriser l'égalité des sexes mérite que l'on y consacre les budgets nécessaires selon une approche de

bemiddeling en preventie moeten echter nog versterkt worden. Er is nood aan overleg tussen de drie gemeenschapscommissies, zonder dat er per se extra geld moet worden uitgetrokken. Eventueel kunnen ook het Office de la Naissance et de l'Enfance, de ziekenfondsen en de OCMW's bij de zaak betrokken worden. Het Verenigd College, de schepenen voor Sociale Zaken en de OCMW's moeten regelmatig met elkaar rond de tafel gaan zitten.

Ik vind dat studies door het Observatorium voor Gezondheid en Welzijn moeten worden uitgevoerd. In alle jaarrapporten over armoede moet een hoofdstuk aan deze daklozen worden besteed. Het is een goede zaak dat het schrijnende probleem van dakloze vrouwen met kinderen nu op de politieke agenda staat.

diversité et d'enrichissement mutuel.

Il conviendrait de maintenir une interpellation permanente, de renforcer celle-ci et d'envisager un système d'alarme pour prévenir ce genre de situation, et non pas d'attendre une catastrophe pour intervenir.

Il est vrai que les centres de planning familiaux bruxellois sont déjà subsidiés par les institutions régionales (COCOF, VGC, Communauté flamande). Toutefois, les dimensions tant de médiation, de prévention que d'anticipation ne le sont pas suffisamment et mériteraient d'être renforcées. Une concertation triangulaire soutenue entre le bicommunautaire, la COCOF et la VGC devrait être envisagée, sans pour autant nécessiter de budgets particuliers.

Pourraient s'y joindre des partenaires de référence tels que l'ONE, les mutuelles et les CPAS. Une concertation régulière au niveau régional entre le Collège réuni, les échevins des Affaires sociales et les CPAS devrait également être soutenue dans cette même perspective.

Quant aux études à faire, je plaide pour des études complémentaires au sein même de l'Observatoire et non en dehors. Tous les rapports annuels sur l'état de la pauvreté devraient consacrer un chapitre à cette problématique, quitte à renforcer l'équipe existante.

La souffrance vécue par ces mères de famille et leurs enfants engendre une détresse infinie qui perturbe toute possibilité de réaction tant leur situation est désespérante. Je me réjouis que cette problématique soit à l'ordre du jour et constitue une préoccupation partagée par nombre de mes collègues. Il conviendrait d'atteindre à l'avenir des résultats plus marquants en la matière.

Mme la présidente.- La parole est à Mme El Yousfi.

Mme Nadia El Yousfi.- Je me joins aux interventions de mes collègues. Le problème du manque de places revient souvent. Les travailleurs de terrain le disent et affirment aussi que ce n'est pas la véritable solution, parce que la demande est

Mevrouw de voorzitter.- Mevrouw El Yousfi heeft het woord.

Mevrouw Nadia El Yousfi (in het Frans).- *Ik sluit me aan bij mijn collega's. Het probleem van het plaatsgebrek komt steeds terug. Nieuwe plaatsen bieden geen oplossing, omdat de vraag blijft toenemen. Die vrouwen hebben wel dringend*

nood aan een betaalbare woning.

Volgens de veldwerkers moeten oplossingen op verschillende gezagsniveau's worden gevonden met betrekking tot werkgelegenheid, huurprijzen, enzovoort. Vaak hebben deze vrouwen met meerdere problemen te kampen.

Er is grote nood aan transitwoningen naar het voorbeeld van de vereniging Pierre d'Angle. Daar houdt men rekening met de totale problematiek en de uiteenlopende achtergronden en ervaringen van de vrouwen.

Nieuwe plaatsen creëren zonder een echt preventiebeleid te voeren, zal het probleem niet oplossen.

Mevrouw de voorzitter.- De heer Smet heeft het woord.

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College.- Als voorafgaande opmerking wil ik heel duidelijk stellen dat het er eigenlijk niets toe doet of men vrouw of man, kind of volwassen is. Dakloos zijn is voor iedereen erg. Het is verontrustend dat er alsmaar meer vrouwen op straat leven, omdat men ervan uitgaat dat zij kwetsbaarder zijn, maar elk menselijk wezen dat in onze maatschappij op straat moet leven, is er één te veel. Het geslacht is daarbij niet van belang.

Alvorens dieper op de vragen in te gaan, wil ik ook nog opmerken dat we de komende weken en maanden grondig over deze problematiek moeten nadenken. De federale overheid, de Vlaamse Gemeenschap, de VGC, de COCOF en de GGC geven samen 17 miljoen euro per jaar uit aan de opvang van daklozen in Brussel. Daarbij moeten nog de uitgaven van de OCMW's worden geteld. Er werken 311 personeelsleden in die sector. Aangezien er 1.000 tot 1.200 daklozen zijn,

en augmentation constante. Elle est liée à la difficulté que rencontrent ces femmes à trouver très rapidement un logement à un prix abordable.

Les travailleurs de terrain considèrent que les vraies solutions se trouvent ailleurs, dans un travail en amont à différents niveaux de pouvoir et en fonction de différentes situations telles que l'emploi, le prix du logement, etc... Ils relèvent aussi que ces femmes ne les sollicitent pas toujours pour un seul problème, mais quelquefois pour plusieurs.

Il faudrait davantage de logements de transit, du type de ceux qu'offre l'association Pierre d'Angle, qui réalise une prise en charge plus globale de toutes les problématiques que rencontrent les femmes hébergées. On ne traite pas de la même manière une femme qui perd son logement et une femme qui a des enfants, qui a été victime de violences et d'autres problèmes graves qui se greffent sur ceux-là.

La création de nouvelles places, sans un véritable travail de prévention à différents niveaux, ne suffira pas à résoudre la situation de ces femmes.

Mme la présidente.- La parole est à M. Smet.

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni (en néerlandais).- En guise de remarque préliminaire, je voudrais préciser que le fait qu'il s'agisse d'un homme ou d'une femme, d'un enfant ou d'un adulte, n'a aucune importance. Etre privé d'abri est grave pour tout le monde. Le fait que de plus en plus de femmes se retrouvent à la rue est inquiétant, parce qu'elles sont plus vulnérables, mais personne ne devrait vivre en rue dans notre société.

Nous devons, dans les semaines et les mois à venir, examiner en profondeur cette problématique. Le gouvernement fédéral, la Communauté flamande, la Commission communautaire flamande, la COCOF et la Commission communautaire commune consacrent ensemble chaque année quelque 17 millions d'euros à l'hébergement des sans-abri à Bruxelles. Trois cents onze personnes travaillent dans ce secteur. Etant donné qu'il y a entre 1.000 et 1.200

betekent dat theoretisch dat ieder personeelslid voor zo'n 3 tot 5 daklozen moet zorgen en dat de opvang ongeveer 100.000 tot 120.000 euro per dakloze kost. Dat zijn cijfers waar we ons vragen bij moeten stellen. We moeten ons afvragen of een en ander niet beter kan worden georganiseerd. Iedereen kent de bevoegdheidsverdeling in deze stad. Als we het geld bijeenleggen, zouden we misschien efficiënter kunnen optreden ten opzichte van de daklozen.

Toegegeven, er zijn inderdaad meer en meer vrouwen thuisloos. We hebben wel geen specifieke cijfers voor Brussel, vandaar ook de vraag naar een actualisering. Uit de Vlaamse cijfers blijkt dat het aandeel van de vrouwen gestegen is van 18% in 1982 naar 33% in 2002. De belangrijkste oorzaak is geweld binnens het gezin. Bovendien blijkt het profiel van de vrouwelijke thuislozen op meerdere punten te verschillen van dat van de mannen. Vrouwen zijn om te beginnen jonger: een derde van de mannen is jonger dan 30 jaar, bij de vrouwen is dat twee derde. De helft van de vrouwen is gehuwd of gescheiden, tegen slechts een derde van de mannen. Een derde van de mannen heeft kinderen, bij de vrouwen is dat twee derde. Bijna de helft van de vrouwen heeft kinderen ten laste, tegen slechts 10% van de mannen. Ten slotte valt het op dat een kwart van de vrouwen allochtoon zijn, tegen slechts 10% bij de mannen. Of deze cijfers ook kunnen worden geëxtrapoleerd naar Brussel, weten we niet zeker, maar we mogen aannemen dat de trends dezelfde zullen zijn.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Hoe dan ook kan men spreken van een 'vervrouwelijking' van de problematiek!

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College.- Dat er meer vrouwen zijn is zeker. We weten echter niet zeker of de exacte cijfers en de verhoudingen daartussen dezelfde zijn.

In het regeerakkoord staat inderdaad een paragraaf die al verschillende malen werd geciteerd, die stelt dat het aantal beschikbare plaatsen waar onderdak wordt verleend aan alleenstaande vrouwen en aan vrouwen met kinderen die het echtelijk geweld ontvluchten, verhoogd moeten worden. Dit is nog

sans-abri, cela équivaut à un membre du personnel pour trois à cinq sans-abri et à un coût de 100.000 à 120.000 euros par sans-abri. Ces chiffres doivent nous inciter à nous interroger sur une meilleure organisation des compétences. En unissant nos efforts, nous pourrions sûrement agir plus efficacement.

Certes, ce phénomène touche de plus en plus de femmes. Selon les statistiques flamandes - nous ne disposons pas de statistiques spécifiques pour Bruxelles -, leur proportion est passée de 18 à 33% entre 1982 et 2002, principalement à cause de la violence familiale.

Le cas des femmes se distingue de celui des hommes, en termes d'âge (deux tiers des femmes ont moins de 30 ans, contre un tiers des hommes), elles sont mariées ou divorcées (la moitié des femmes, contre un tiers des hommes), elles ont des enfants (deux tiers des femmes, contre un tiers des hommes) et des enfants à charge (près de la moitié des femmes, contre un dixième des hommes), certaines sont allochtones (un quart de femmes, contre un dixième des hommes). Si ces statistiques ne concernent pas Bruxelles, elles dénotent toutefois une tendance générale.

Mme Brigitte De Pauw (en néerlandais).- *On peut parler de "féminisation" de la problématique !*

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni (en néerlandais)- *Nous ne pouvons toutefois confirmer que le phénomène affecte dans la même mesure la Région bruxelloise. Bien qu'envisagée par l'accord de gouvernement, l'augmentation du nombre de places d'accueil pour les femmes fuyant la violence conjugale n'a pas encore eu lieu.*

En effet, est-il préférable d'augmenter ou de geler le nombre de places d'accueil en institution ? Ne privilégierait-on pas plutôt des formules

niet gebeurd, om verschillende redenen.

Er is een debat over de vraag of het aantal intramurale plaatsen moet worden uitgebreid of bevrören. Moet er niet eerder gezorgd worden voor een betere uitstroom? Moet er niet gezocht worden naar alternatieve vormen van opvang en begeleiding? Op deze vragen is nog geen definitief antwoord gevonden.

Een tweede reden is van budgettaire aard. Op dit ogenblik volstaat de begroting om de bestaande voorzieningen te financieren, maar niet om ze uit te breiden.

Een derde reden is dat de prioriteit wordt gegeven aan een ander onderdeel van het regeerakkoord, namelijk de oprichting van het referentiecentrum.

We zijn daar volop mee bezig. Op basis van de resultaten van het 'Germe'-onderzoek heeft het Verenigd College begin 2002 een beleidsnota goedgekeurd inzake de reorganisatie van de thuislozenzorg. Het college van de ACCF en van de VGC hebben daar akte van genomen. In uitvoering van de beleidsnota heeft een interkabinettenwerkgroep een ontwerp gemaakt van samenwerkingsprotocol tussen de drie colleges. Dit ontwerp werd goedgekeurd door het Verenigd College en het college van de ACCF maar niet door het college van de VGC, noch door de Vlaamse regering. De redenen hiervoor zijn u wellicht bekend.

Als argumenten voor de negatieve beslissing werd aangevoerd dat het protocol te eng gericht was op de intramurale opvang, maar vooral ook dat het opvorderingsmechanisme strijdig zou zijn met de Vlaamse regelgeving. In het regeerakkoord van de VGC staat de oprichting ingeschreven van een 'openbaar middel' met de volgende basistaken: informatie, oriëntatie, regulatie van de beschikbare opvangplaatsen, telefonische wachtdienst en organisatie van de noodopvang. In oktober 2004 ging een werkgroep van start bestaande uit leden van mijn kabinet en dat van minister Huytebroeck.

(verder in het Frans)

We werken dus samen.

alternatives en termes d'accueil et d'encadrement ? Le débat reste ouvert.

De plus, le budget actuel ne suffirait pas à financer davantage d'équipements.

Ensuite, la fondation du centre de références reste une des priorités de l'accord de gouvernement.

Nous nous en occupons actuellement. Sur la base des résultats de l'enquête du GERME, le Collège réuni approuvait en 2002 une note de politique générale réorganisant l'assistance aux sans-abri, prise en considération par les Collège de l'ACCF et du VGC. Afin de réaliser celle-ci, un projet de protocole de coopération entre les trois Collèges a été mis sur pied par un groupe de travail intercabinets.

Adopté par le Collège réuni et celui de l'ACCF, il a cependant été rejeté par la VGC et le gouvernement flamand, estimant le protocole trop centré sur l'accueil en institution et le mécanisme de réclamation contraire à la réglementation flamande. L'accord de gouvernement du VGC stipule en effet que l'établissement est un "instrument public" assumant des tâches de base comme l'information, l'orientation, la gestion des places disponibles, la permanence téléphonique et l'organisation de l'accueil d'urgence.

En octobre 2004, un groupe de travail composé de membres de mon cabinet et de celui de la ministre Huytebroeck a été mis sur pied.

(poursuivant en français)

Pour que les choses soient claires : nous travaillons en collaboration dans ce domaine.

(poursuivant en néerlandais)

Participant également à l'entretien : un représentant de M. Kir, un représentant de Mme Grouwels en tant que membre de la VGC chargée du Bien-être, et le représentant de la ministre du Bien-être de la Communauté flamande, Mme Vervotte. Les travaux ont débuté par une audition, réunissant les présidents et secrétaires de CPAS et la fédération du secteur privé.

(*verder in het Nederlands)*

Nemen ook deel aan dit gesprek: een vertegenwoordiger van de heer Emir Kir, een vertegenwoordiger van mevrouw Brigitte Grouwels als lid van de VGC bevoegd voor welzijn, evenals de vertegenwoordiger van de minister van Welzijn van de Vlaamse Gemeenschap, mevrouw Inge Vervotte. Bij de start van die werkzaamheden is een hoorzitting gehouden, met de conferentie van OCMW-voorzitters en -secretarissen en ook met de federatie van de private sector; op dit moment is er een consultatie bezig van de sector.

Begin juli worden de werkzaamheden van de werkgroep afgesloten met een ontwerp van samenwerkingsprotocol en een ontwerp van statuten van het referentiecentrum, dat de vorm aanneemt van een vereniging onderworpen aan de wet van 8 juli 1976, of een 'hoofdstuk XII' zoals dat in het jargon wordt genoemd. Normaal bezorgen we deze ontwerpen in september aan het Verenigd College en vervolgens aan alle andere colleges en aan de regering.

De sector is dus betrokken samen met alle colleges.

(*verder in het Frans)*

Er heeft nog geen evaluatie plaatsgehad. Dat zal een van de taken van het referentiecentrum zijn, dat gegevens moet inzamelen en de besluitvormers advies moet verstrekken.

De heer Paul Galand (in het Frans).- Waarom is die opdracht niet aan het Observatorium voor Gezondheid en Welzijn toevertrouwd?

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College (in het Frans).- Die keuze is gemaakt door de werkgroep waarin iedereen vertegenwoordigd is. Het referentiecentrum zal niettemin samenwerken met het Observatorium. Het centrum heeft de opdracht een specifiek rapport over de daklozen op te stellen dat losstaat van het armoedeverslag.

Les travaux du groupe de travail seront clôturés début juillet avec un projet de protocole de collaboration et un projet de statuts du centre de références, sous la forme d'une association soumise à la loi du 8 juillet 1976, soit un "chapitre XII". Normalement, nous transmettrons ces projets au Collège réuni en septembre et, ensuite, aux autres Collèges et au gouvernement.

(*poursuivant en français)*

Il n'y a pas vraiment d'étude d'actualisation en cours, mais c'est l'une des tâches prévues pour le centre de référence. Celui-ci devra récolter des données et donner des avis aux politiciens.

M. Paul Galand.- Pourquoi cette mission n'est-elle pas dévolue à l'Observatoire de la santé et du social ?

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni.- C'est une option que nous avons prise au sein du groupe de travail, où tout le monde est représenté. Le centre de référence devra collaborer avec l'Observatoire. Il a reçu une mission particulière, qui consiste à rédiger un rapport spécifique sur la situation des sans-abri, distinct du rapport sur la pauvreté.

De heer Ahmed El Ktibi (*in het Frans*).- *Hoe zit het met de oprichting van dat centrum?*

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College (*in het Frans*).- *Binnen twee tot drie weken zullen het ontwerpstatuut van het centrum en het ontwerp van samenwerkingsakkoord klaar zijn. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord zal begin september aan het Verenigd College worden voorgelegd. Het centrum zal dus in september of begin oktober worden opgericht.*

De heer Paul Galand (*in het Frans*).- *Ik hoop dat niet de regel geldt dat ieder gezagsniveau zijn eigen armen moet verzorgen.*

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College (*in het Frans*).- *Ik zal de strategie later toelichten.*

De heer Paul Galand (*in het Frans*).- *Dat is de reden waarom het zoveel kost!*

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College (*in het Frans*).- *Daar ben ik het volledig mee eens, maar we moeten rekening houden met de verschillende gevoeligheden.*

(verder in het Nederlands)

Wat de preventieve maatregelen betreft: de thuisloosheid is, zoals de naam al aangeeft, inderdaad een probleem van wonen en huisvesting. Huisvesting is dan ook een heel belangrijke hefboom in de preventie. Dit komt systematisch aan bod in het Overlegcomité Thuislozenzorg en ook in het ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt er aandacht aan besteed. Het referentiecentrum zal de opdracht krijgen om deze problematiek nader uit te werken.

Wat het statuut van de vzw CASU betreft: het Verenigd College heeft een subsidie toegekend van 215.000 euro. Dat is 50.000 euro meer dan de voorgaande jaren. Daarmee erkent het Verenigd College dat de vzw een rol speelt in de Brusselse thuislozenzorg. De facto profileert de vzw CASU zich als een urgentiedienst, die beschikt over een groen nummer en over een 'snor'-systeem. Formeel

M. Ahmed El Ktibi.- Où en est la création du centre ?

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni.- Le travail inter-cabinets se clôturera dans deux à trois semaines. Il en résultera un projet de statut du centre de référence et un projet d'accord de collaboration entre les différents Collèges et Communautés. Ce projet sera soumis à l'approbation du Collège réuni au début du mois de septembre. Il sera ensuite envoyé vers tous les autres. Le centre sera donc créé en septembre ou au début du mois d'octobre.

M. Paul Galand.- Ce n'est quand même pas "chacun ses pauvres" dans cette Région !

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni.- Je parlerai de la stratégie plus tard.

M. Paul Galand.- C'est aussi pour cela que cela coûte autant d'argent !

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni.- J'en suis convaincu. Mais il y a des sensibilités différentes.

(poursuivant en néerlandais)

Le logement est un levier important dans la prévention. Il en est systématiquement question au Comité de concertation sans-abri et une attention y est consacrée dans le projet d'accord de collaboration. Le centre de référence sera chargé de cette problématique.

Le Collège réuni a octroyé un subside de 215.000 euros à l'asbl CASU, soit 50.000 euros de plus que les années précédentes, ce qui signifie qu'il reconnaît le rôle joué par l'asbl dans l'aide aux sans-abri à Bruxelles. Le CASU se profile comme un service d'urgence. Nous adopterons une position sur le profil de l'asbl, sa place au sein des services biconnunautaires et bruxellois d'aide aux sans-abri dans leur ensemble en fonction des reconnaissances que l'asbl demandera dans le cadre de l'arrêté d'exécution de l'ordonnance-cadre.

moeten we nu nog afwachten welke erkenning of erkenningen de vzw zal vragen in het kader van het uitvoeringsbesluit bij de kaderordonnantie. Dan zullen we een standpunt bepalen over het profiel van de vzw, de plaats van deze organisatie in het geheel van de biconnunautaire thuislozenzorg en de Brusselse thuislozenzorg in het algemeen.

(verder in het Frans)

Ook al komt er een referentiecentrum, toch moet de daklozenproblematiek grondig worden geanalyseerd aan de hand van deze statistieken. De organisatie kan immers beter.

De grenzen tussen de instellingen moeten dringend worden overbrugd om op het terrein concreter te kunnen optreden.

De voorzitter.- Mevrouw De Pauw heeft het woord.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Er zijn natuurlijk nog heel wat problemen die moeten worden opgelost. U heeft gezegd dat dakloos zijn een groot probleem is, of het nu over mannen, vrouwen of kinderen gaat. We moeten er ons echter wel van bewust zijn dat sommige opvangtehuizen bedoeld zijn voor specifieke doelgroepen. Zo richten sommige tehuizen zich op alleenstaande mannen. Als een gezin of een alleenstaande vrouw met kinderen moet worden opgevangen, is er specifieke aandacht en een speciaal daartoe ingericht tehuis nodig.

Mijnheer Smet, u had het over de grote sommen geld die worden uitgegeven en het vele personeel dat nodig is om een relatief beperkt aantal daklozen op te vangen. De sociale sector mag daar niet de schuld van krijgen: de overheid moet de hand in eigen boezem steken.

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College.- Dat is absoluut waar.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Het is immers de overheid die decreten en uitvoeringsbesluiten kan uitvaardigen. Ik wens u nog veel succes, want het

(poursuivant en français)

Bien qu'un centre de référence sera créé, il me paraît nécessaire de mener parallèlement une réflexion approfondie sur cette problématique des sans-abri au vu des statistiques que je viens de citer. Une amélioration de l'organisation mériterait d'être envisagée.

Il est temps de dépasser les clivages institutionnels (COCOF, VGC, Communauté flamande, CPAS, etc...), pour privilégier une intervention plus concrète sur le terrain.

M. le président.- La parole est à Mme De Pauw.

Mme Brigitte De Pauw (en néerlandais).- Certaines maisons d'accueil sont destinées à des groupes cibles spécifiques, comme les hommes seuls. Il faut un lieu et une attention spécifiques pour accueillir une famille ou une mère isolée avec enfants.

Le secteur social n'est pas responsable des grosses sommes d'argent et du nombreux personnel nécessaire pour accueillir un nombre relativement réduit de sans-abri. Les autorités doivent s'en prendre à elles-mêmes.

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni (en néerlandais).- C'est absolument vrai.

Mme Brigitte De Pauw (en néerlandais).- C'est le gouvernement qui promulgue les décrets et les arrêtés d'exécution. Il sera très difficile d'accorder

zal erg moeilijk zijn om alle regelgevingen op elkaar af te stemmen.

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College.- Dat heb ik al gemerkt. Er moet bovendien ook rekening worden gehouden met allerlei gevoeligheden.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Ik hoop dat u het debat niet zal afwachten om bijvoorbeeld het aantal opvangplaatsen voor dakloze vrouwen met kinderen te verhogen. De problematiek is erg complex, er moet snel ingegrepen worden.

De sociale sector vraagt ook dat de politieke verantwoordelijken meer preventief optreden. Ik betreur dat u wel overleg pleegt met collega's die een welzijnsbevoegdheid in hun ministerportefeuille hebben, maar dat u bijvoorbeeld nog niet hebt overlegd met staatssecretaris Dupuis om de problemen ook aan te pakken op het gebied van de huisvesting.

Het is belangrijk dat er in de sociale sector wordt samengewerkt, over de grenzen van gemeenschappen en gewesten heen. Er is nood aan overleg met de beleidsverantwoordelijken voor huisvesting en tewerkstelling. De sociale sector is vragende partij, maar de overheid moet het mogelijk maken dat er op het terrein wordt samengewerkt. U zegt dat het College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie het pas in september over een referentiecentrum zal hebben. Misschien is dat een goede gelegenheid om een sterk signaal te geven.

- *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAGEN

Mevrouw de voorzitter.- Aan de orde zijn de mondelinge vragen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DOMINIEK LOOTENS-STAELE

toutes les réglementations.

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni (en néerlandais).- Je l'avais remarqué. Il faut aussi tenir compte de toutes sortes de sensibilités.

Mme Brigitte De Pauw (en néerlandais).- J'espère que vous n'attendrez pas le débat pour augmenter le nombre de places d'accueil pour femmes sans-abri avec enfants. Des mesures doivent être prises rapidement.

Le secteur social demande aussi que les responsables politiques agissent plus préventivement. Il est regrettable que vous vous entreteniez avec des ministres en charge du Bien-être, mais que vous n'ayez pas encore rencontré la secrétaire d'Etat Dupuis pour aborder les problèmes relatifs au logement.

Il faut mettre en place une collaboration dans le secteur social, qui est demandeur, au-delà des frontières communautaires et régionales. Il faut une concertation avec les responsables politiques du logement et de l'emploi. La création d'un centre de références pourrait être un signal fort.

- *L'incident est clos.*

QUESTIONS ORALES

Mme la présidente.- L'ordre du jour appelle les questions orales.

QUESTION ORALE DE M. DOMINIEK LOOTENS-STAELE

AAN DE HEER PASCAL SMET, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE, BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN EN OPENBAAR AMBT,

EN AAN MEVROUW EVELYNE HUYTEBROECK, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE, BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN, FINACIËN, BEGROTING EN EXTERNE BETREKKINGEN,

betreffende "de taalvereisten bij de aanwervingen in Irisziekenhuizen".

Mevrouw de voorzitter.- De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter maakte een aantal vacatures bekend in het krantje Metro van 1 maart 2005. Ondertussen is er flink wat tijd verstrekken: blijkbaar kon mijn vraag niet onmiddellijk op de agenda van de commissie worden geplaatst.

Wat het profiel van de kandidaten betreft, wordt onder meer vereist dat ze "bij voorkeur tweetalig" zijn. Volgens de taalwetgeving is voor dergelijke functies de tweetaligheid vereist. Kort samengevat komt de wetgeving hierop neer: "het personeel is tweetalig, behalve het vak- en werkliedenpersoneel".

Men overtreedt hier dus manifest de taalwetgeving. Als men taalvereisten stelt, moeten die geformuleerd worden als "tweetalig" en niet als "bij voorkeur tweetalig".

Hoeveel aanwervingen gebeurden er in het recente verleden op basis van dergelijke kwalificatievereisten? Hoeveel personen werden volgens het profiel "bij voorkeur tweetalig" aangeworven ? Met andere woorden, hoeveel personen zijn er aangeworven zonder dat ze echt tweetalig waren?

Welke maatregelen zal het Verenigd College

À M. PASCAL SMET, MINISTRE DU GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE, CHARGÉ DE LA MOBILITÉ ET DES TRAVAUX PUBLICS,

ET À MME EVELYNE HUYTEBROECK, MINISTRE DU GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE, CHARGÉE DE L'ENVIRONNEMENT, DE L'ÉNERGIE ET DE LA POLITIQUE DE L'EAU,

concernant "les exigences linguistiques lors des recrutements dans les hôpitaux Iris".

Mme la présidente.- La parole est à M. Lootens-Stael.

M. Dominiek Lootens-Stael (en néerlandais).- *Le Centre hospitalier universitaire Saint-Pierre a publié plusieurs offres d'emploi dans le journal "Métro" du 1er mars 2005. Le profil des candidats demandait qu'ils soient "de préférence bilingues". Or, selon la législation, le bilinguisme est exigé pour de telles fonctions. Manifestement, on enfreint la législation linguistique.*

Combien de recrutements sont intervenus dans un passé récent sur la base de telles exigences de qualification ? Combien de personnes ont été engagées sans être véritablement bilingues ?

Quelles mesures prendra le Collège réuni pour empêcher de telles violations de la législation ?

nemen om zulke schendingen van de wetgeving te voorkomen?

Mevrouw de voorzitter.- De heer Smet heeft het woord.

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College.- De waarnemend afgevaardigd bestuurder van IRIS heeft bevestigd dat er in het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter, net zoals in alle andere ziekenhuisverenigingen van de IRIS-koepel, bij elke aanwerving van een personeelslid zonder taalattest voorafgaand een schriftelijke raadpleging van de BGDA gebeurt. We kunnen dus stellen dat elke Nederlandstalige of Franstalige met SELOR-taalattest een absolute voorrang krijgt bij de contractuele aanwervingen in de Brusselse openbare ziekenhuizen.

Ik heb geen zicht op het aantal wervingscampagnes.

Tot slot wil ik zeggen dat als men uitsluitend advertenties met tweetaligheidsvereisten plaatst, men geen kandidaten vindt.

Mevrouw de voorzitter.- De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Als ik het goed begrijp is de techniek die hier gebruikt wordt, waarbij de BGDA wordt geraadpleegd, de techniek van de taalakkoorden. Die taalakkoorden zijn ondertussen echter geschorst door de Raad van State. Die techniek is dus niet volgens de wet. De wet spreekt alleen over tweetaligheid. Een advertentie zoals deze betekent dus een overtreding van de wet, zo eenvoudig is dat.

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College.- De wet zegt dat inderdaad. Er wordt absolute voorrang gegeven aan tweetaligen. Alleen wanneer die niet gevonden worden, worden er eentaligen aangeworven, omdat wij vinden dat de continuïteit van de openbare dienst dat vereist. Of pleit u ervoor dat we ziekenhuizen sluiten of de dienstverlening verminderen omdat er geen tweetaligen zijn? Dat is de consequentie van wat u zegt en daar doen wij niet aan mee. Dat is het enige antwoord dat ik kan geven.

Mme la présidente.- La parole est à M. Smet.

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni (en néerlandais).- *L'administrateur délégué faisant fonction de Iris a confirmé que, dans le Centre hospitalier universitaire Saint-Pierre, comme dans tous les hôpitaux Iris, une consultation écrite de l'ORBEM précède tout engagement de personnel sans attestation linguistique. Dans les hôpitaux publics bruxellois, qui dispose de l'attestation linguistique est engagé prioritairement.*

Je n'ai pas idée du nombre de campagnes de recrutement.

En ne publiant que des annonces exigeant le bilinguisme, on ne trouve pas de candidats.

Mme la présidente.- La parole est à M. Lootens-Stael.

M. Dominiek Lootens-Stael (en néerlandais).- *Si je comprends bien, l'ORBEM est consulté selon la technique des accords linguistiques, qui ont été suspendus par le Conseil d'Etat. Cette annonce enfreint donc la loi, qui ne parle que de bilinguisme.*

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni (en néerlandais).- *Une priorité absolue est donnée aux bilingues. Ce n'est que lorsqu'il n'y en a pas que des unilingues sont engagés, car la continuité du service public l'exige. Préférez-vous, faute de bilingues, la fermeture d'hôpitaux ou la réduction de services ?*

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Ten eerste, u spreekt over de continuïteit van de dienst, maar u weet heel goed dat de Raad van State duidelijk stelt dat dit geen argument is om de taalwetgeving te overtreden. Ten tweede, ik stel vast dat er ziekenhuizen zijn die niet aan de taalwetgeving zijn onderworpen, maar die er blijkbaar wel in slagen om personeel te vinden. Ik verwijst graag naar het AZ-VUB, waar men strikt genomen niet tweetalig moet zijn, maar waar het personeel wel degelijk tweetalig en drietalig is als het moet. Blijkbaar vindt dit ziekenhuis wel dergelijk personeel, maar in de openbare ziekenhuizen, waar de tweetaligheid vereist is volgens de taalwetgeving, zou dat niet lukken? Dat argument gaat voor mij niet op. Dat is een argument van het FDF, dat blijkbaar door de Vlamingen in het college wordt overgenomen. Ik betreur dat ten zeerste.

- *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DOMINIEK LOOTENS-STAELE

AAN DE HEER PASCAL SMET, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE, BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN EN OPENBAAR AMBT,

EN AAN MEVROUW EVELYNE HUYTEBROECK, LID VAN HET VERENIGD COLLEGE, BEVOEGD VOOR HET BELEID INZAKE BIJSTAND AAN PERSONEN, FINANCIËN, BEGROTING EN EXTERNE BETREKKINGEN,

betreffende "de opvang van asielzoekers en erkende politieke vluchtelingen en illegalen door de OCMW's".

Mevrouw de voorzitter.- De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- De spreidingspolitiek van de federale regering heeft aan alle OCMW's in dit land de

M. Dominiek Lootens-Stael (en néerlandais).- Selon le Conseil d'Etat, la continuité du service public ne justifie pas que l'on enfreigne la législation linguistique. Je constate qu'il y a des hôpitaux, comme l'AZ-VUB, qui ne sont pas soumis à la législation linguistique, mais qui parviennent à trouver du personnel bilingue, voire trilingue s'il le faut. Comment se fait-il que les hôpitaux publics n'y parviennent pas ? C'est un argument du FDF qui a apparemment été repris par les Flamands du Collège. Je le déplore.

- *L'incident est clos.*

QUESTION ORALE DE M. DOMINIEK LOOTENS-STAELE

À M. PASCAL SMET, MINISTRE DU GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE, CHARGÉ DE LA MOBILITÉ ET DES TRAVAUX PUBLICS,

ET À MME EVELYNE HUYTEBROECK, MINISTRE DU GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE, CHARGÉE DE L'ENVIRONNEMENT, DE L'ÉNERGIE ET DE LA POLITIQUE DE L'EAU,

concernant "l'accueil des demandeurs d'asile, des réfugiés politiques reconnus et des illégaux par les CPAS".

Mme la présidente.- La parole est à M. Lootens-Stael.

M. Dominiek Lootens-Stael (en néerlandais).- La politique de dispersion du gouvernement fédéral a attribué à tous les CPAS du pays la responsabilité

verantwoordelijkheid voor de opvang van een aantal asielzoekers en erkende politieke vluchtelingen toegewezen om concentraties van de lasten voor grotere steden te vermijden.

Aangezien een aantal OCMW's buiten de steden in het verleden hun taak afwentelden op de grote steden, is het nuttig te onderzoeken welke maatregelen eventueel moeten worden genomen.

Daarnaast is er de groeiende groep van illegaal verblijvende vreemdelingen die een beroep doet op het OCMW. Meer nog, OCMW's worden door de rechter veroordeeld wanneer zij de OCMW-wet toepassen en aan illegalen steun weigeren. Om financieel gezond te blijven en om hun opdracht te kunnen uitvoeren, moeten ze zich steeds opnieuw laten veroordelen.

In een recente open brief hebbende verenigingen van OCMW's de federale regering opgeroepen om de nodige maatregelen te nemen voor een consequent beleid op dat vlak.

"De OCMW's kunnen de financiële en menselijke gevolgen van het federale beleid niet eindeloos blijven dragen, een beleid dat trouwens leidt tot een veel te grote druk op het lokale niveau", aldus de open brief.

Graag hadden wij volgende informaties ontvangen:

- Een overzicht van het aantal toegewezen vluchtelingen per OCMW.
- Het aantal vluchtelingen (uitgesplitst asielzoekers met lopende procedure en erkende vluchtelingen) dat door de respectievelijke OCMW's daadwerkelijk wordt opgevangen of financieel of materieel wordt ondersteund.
- Wat de illegalen betreft: per OCMW het aantal aanvragen om steun en het aantal toegestane dossiers en het aantal geweigerde aanvragen. Zijn er OCMW's die veroordeeld zijn om toch steun toe te kennen? Welke OCMW's zijn dat, om hoeveel gevallen gaat het en over welke bedragen?

d'accueillir une série de demandeurs d'asile et réfugiés politiques reconnus, pour éviter qu'ils ne soient tous à charge des grandes villes.

Les étrangers en séjour illégal, qui sont de plus en plus nombreux, font également appel aux CPAS. Les CPAS sont d'ailleurs condamnés par les tribunaux lorsqu'ils refusent de leur accorder une aide. Pour maintenir un équilibre financier et exercer leur mission, ils sont contraints de se laisser à chaque fois à nouveau condamner.

Dans une lettre ouverte récente, les CPAS appellent le gouvernement fédéral à prendre les mesures nécessaires pour mener une politique conséquente dans ce domaine. "Les CPAS ne pourront pas continuer indéfiniment à supporter les conséquences - tant humaines que financières - d'une politique fédérale qui crée petit à petit une trop grande pression à l'échelon local."

- *Quel est le nombre de réfugiés admis par les CPAS ?*
- *Quel est le nombre de réfugiés (réparti entre les demandeurs d'asile pour lesquels une procédure est en cours et les réfugiés politiques reconnus) soutenus financièrement ou matériellement par les CPAS ?*
- *Quel est le nombre de demandes d'aide émanant d'illégaux, de dossiers octroyés et de demandes refusées ? Quels sont les CPAS qui ont été condamnés à accorder une aide ? De combien de cas s'agit-il, et quel montant cela représente-t-il ?*
- *Pourriez-vous nous donner un aperçu global des efforts financiers que les CPAS doivent fournir à cause des étrangers, répartis entre les demandeurs d'asile, les réfugiés politiques reconnus et les illégaux ?*
- *Quelles sont les mesures que le Collège entend prendre pour soutenir les CPAS dans ces tâches ?*

- Een globaal overzicht van de financiële inspanningen die OCMW's moeten doen voor vreemdelingen, opgesplitst in asielzoekers, erkende politieke vluchtelingen en illegalen.
- Welke maatregelen zal het College nemen om de OCMW's te steunen in deze taken?

Mevrouw de voorzitter.- Mijnheer Lootens, u gaat uw mondelinge vraag te buiten.

De heer Dominiek Lootens-Stael.- Sorry. U hebt gelijk. Mijn vijfde vraag is voor de federale regering.

Mevrouw de voorzitter.- De heer Smet heeft het woord.

De heer Pascal Smet, lid van het Verenigd College.- Elke persoon die in België verblijft, heeft recht op maatschappelijke dienstverlening of hulp. Bij personen die geen geldige papieren hebben, gaat het om dringende medische hulp.

Het recht op maatschappelijke integratie en de steun die OCMW's toekennen aan behoeftige vreemdelingen zijn een federale materie. Welk OCMW bevoegd is tot steunverlening, is wettelijk bepaald. Het Verenigd College heeft terzake geen bevoegdheden. U dient de cijfers dus op te vragen bij de bevoegde programmatorische overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie.

- *Het incident is gesloten.*

Mme la présidente.- M. Lootens, vous dépassiez le cadre de votre question orale.

M. Dominiek Lootens-Stael (en néerlandais).- *Vous avez raison, ma cinquième question est destinée au gouvernement fédéral.*

Mme la présidente.- La parole est à M. Smet.

M. Pascal Smet, membre du Collège réuni (en néerlandais).- *Toute personne séjournant en Belgique a droit à une aide sociale. Pour les personnes ne disposant pas de papiers en règle, il s'agit d'une aide médicale urgente.*

Le droit à l'intégration sociale et l'aide octroyée par les CPAS aux étrangers nécessiteux relèvent du fédéral. Je vous renvoie donc au Service public programmatoire Intégration sociale, Lutte contre la Pauvreté et Economie sociale.

- *L'incident est clos.*